

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Po deželnih zborih.

I.

Minulo je zasedanje deželnih zborov, katero je letos bilo precej dolgo in katero se je z veliko radovednostjo pričakovalo, ker so mnogi deželni zbori letos zborovali prvič in se je torej še le pri zborovanju imelo prav pokazati, kake spremembe so napravile poslednje deželnozbornske volitve in kakšne so razmere in sile posamičnih frakcij.

Deželni zbori dandanes sicer nimajo tolike važnosti, nego jim je bila odmerjena po oktoberski diplomi, ker se je jim delokrog jako skrcil, vzlic temu se pa v njih še vedno razpravljajo jako važne politične in narodnogospodarske stvari. To se je videlo tudi letos, ko so se v nekaterih bavili z jako važnimi političnimi vprašanji in so se sklepale resolucije o znamenitih zadevah, ki so izredne važnosti za razvoj političnih odnošajev v naši državi.

Omenjati hočemo tukaj le nekatere važnejše pojave, ker ko bi hoteli stvari razpravljati podrobno, morali bi biti preobširni. Začnimo z deželnim zborom kranjskim. Da smo odkritosrčni, moramo reči, da nas marsikateri pojavi neso posebno zadovoljili. Veseli smo bili, da se letos ni dovolilo zloglasnih 600 gld., da so se mnogi omahljivci letos toli ohrabрили, da se neso dali več speljati na oportunitva stransko pot. Deželni zbor izjavil se je odločno, da neče več pospeševati germanizacije na Kranjskem. Ta sklep je zaradi tega velike važnosti, ker so dosedaj višji krogi na Dunaji gotovo v teh 600 gld. videli dokaz, da je nemščina kranjskemu kmetu potrebna. Da celo lahko se je mislilo, da slovenski narod v večini zahteva nemškega pouka, ker so se njegovi zastopniki izrekli zanj. Slovenski poslanci so pa letos pokazali, da po njih mnenji nemščina v kranjskih šolah ni potrebna in da se torej na njih mnenje germanizatorji več sklicevati ne morejo.

Veselo znamenje je tudi, da so vsi slovenski zastopniki glasovali za resolucije, ki merijo na uresničenje sklepov shoda slovenskih poslancev v Ljubljani. Čuli nismo nobenih pomislekov proti pravni akademiji, če tudi pred leti nekateri slovenski odličnjaki neso bili za to, da bi se osnoval tak zavod. Bili so vsi jednega duha, ker so vsi bili prever-

jeni, da bi bil za potrebe našega naroda tak zavod eminentne koristi. Dozdeva se nam, da so poslanci slovenski prišli do prepričanja, da se pri snovanju višjih šol ne gre vedno ravnati po nemškem kopitu, temveč se je ozirati na potrebe naroda. Isto tako so naši poslanci bili jedni gledé osnove nadsodišča v Ljubljani, katero je jedna glavnih tečk narodnega programa že izza 1848. l.

Jednako lepa sloga je vladala mej poslanci kadar je šlo za gmotno blaginjo dežele. V takih vprašanjih so pa tudi nemški poslanci v lepi složnosti delovali s slovenskimi. V tem oziru je pač najvažnejši sklep gledé gradnje dolenske železnice. S tem, da se ta železnica omogoči, odpró se svetu jako lepe pokrajine slovenskega ozemlja, ki so bile dosedaj od drugega sveta odločene, kakor bi jih obdajal kitajski zid. Začelo se bode blagostanje v sedaj zapuščeni Dolenski, jela se bode razvijati tudi obrtnija, ljudje imeli bodo doma zaslужka in ne bode jim treba iskati kruha v daljni Ameriki. Če se okrepi prebivalstvo na Dolenskem, bode to v prid tudi vsem Slovincem. Dolenci so odlični del naroda slovenskega in njih materijalno okrepčanje mora tudi koristiti vsemu narodu slovenskemu. Naroda materijalni razvoj je v tesni zvezi z njegovim narodnim razvojem. Če začne narod gmotno propadati, približuje se mu tudi narodni pogin in baš zaradi tega mora pravi narodni zastopnik obračati vso svojo pozornost na svojih rojakov gmotno blaginjo.

Obžalovati pa je, da se ta lepa sloga ni kazala pri vseh družih prilikah. Ko je šlo za višjo dekliško šolo, tedaj smo videli, da se nekateri gosposdije ne ravnajo vedno po strogo narodnih načelih, da jih vodijo strankarski nameni in oziri. V tej zadevi prišlo je do obžalovanja vrednega razpora in celo tako daleč, da so se narodnjaki bratili z nemško manjšino. Z žalostjo smo opazovali, da je sporazumljenje, katero se je sklenilo ob shodu poslancev, le malo časa trajalo. Razpor je tembolj obžalovati, ker je baš sedanji čas jako kritičen in bi nambila sloga krvavo potrebna.

V Avstriji se pripravlja neka prememba in baš v taci slučajih bi bilo treba, da so naši zastopniki složni. Če so naši poslanci soglasni, so činitelj, na kateri bi se utegnili, v mnogih slučajih

celo moralo ozirati, če so pa nesložni, pa ni misliti, da bi jih odločilni krogi dosti poštevali. Baš v taci časih, kakor je sedanji, se dá z odločnostjo in slogom marsikaj doseči. Zatorej imajo oni veliko odgovornost, ki sedaj slogu krušijo s separatističnimi težnjami, ker njih postopanje utegne za naš narod roditi jako grenek sad.

Andreja Einspielerja slavnost.

Iz Celovca 29. nov. 1890.

(Konec.)

Prijaviti nam je še telegrame. — Brzobjavni pozdravi častilec buditelja in prvoboritelja koroških Slovencev došli so naslednji:

Celje. — Prijateljski zbrani nocoj, želimo, da raste in se vedno širi število slavljencu jednakih mož, budečih v narodni jedinstvi slovensko ljudstvo v Korotanu. Živeli vzgledni duhovniki koroški in njih posvetni sotrudniki!

Celjski Slovenci in slovenski porotniki.

Celje. — Večni spomin hrabremu narodnemu mučeniku, dal nam Bog vrlih vztrajnih naslednikov, da napočijo tudi koroškim Slovincem lepši čas!

Celjska čitalnica.

Celje. — Slava častilec prvoboritelja koroških Slovencev! Slovenci, ne zabimo nikdar vzvišenega njegovega smotra ter nadaljujmo častno pričetno delo!

„Celjski Sokol“.

Celje. — Slava Andreju, uzoru narodnjaka! Blagi duh njegov vladaj v naših srcih, spomin njegov vzbujaj nas k vztrajni, složni borbi za sveti dom! Živeli častilci!

Notar Svetina, dr. Kraut.

Gradec. —

Neustrašeno za dom se boril

In narod je speči buditel,

Zato po širnem Korotanu

Odmevaj: Slava velikanu!

„Triglav“.

Gradec. — Vzбудitelju, učitelju, boritelju, rodoljubu korotanskemu slaven spomin! Živeli častilci!

Oče Hrašovec.

Kostanjevica. —

Presrčni Vam pozdrav, vrli Korotani,

Slavnega Andreja našega proslavljajoč spomin!

LISTEK.

Tedenske drobtinice.

(Vožnja na Koroško; narodno življenje ob periferijah; Ljubljanska megla; Poletni izlet na Koroško; Ljubljanska „pljunderca“; slovenska vztrajnost; črna vojska; nova cesta; male usluge; pajac Dobroik.)

Že je teden dni, ko smo se odpeljali preko krasne naše Gorenjske strani, da obiščemo brate koroške, ki so praznovali spomin nepozabnega Andreja Einspielerja. Ko smo drdrali mimo Kranja, ki nas je pozdravljaj z visoke skale, spominjal sem se Preširnovih verzov: Črne te zemlje pokriva odeja, v grobu tihotnem že spavaš nam bratec Andrej; a ni bila več samo črne zemlje odeja, nad njo razprostiral se je bel snežen prt in snežilo je še dalje, da nas je začelo skrbeti, je li nas kje mej potom ne ustavi kak zamet. A srečno dospeli smo na cilj svojega romanja, ter za dva dni vsaj umaknili se nekako zadublemu Ljubljanskemu zraku, ter se naužili svežega zraka Gorenjskega, in se potem ogreli na složnem naudušenju, katerega svedoki smo bili na zemlji koroški. Tu je še pravo narodno naudu-

šenje, kakor je bilo pri nas, v onih lepših časih, ko smo bili vsi jedne misli, ko ni še zavladovala na jedni strani nestrpnost na drugi pa neka blaziranost, s katerih nobeno se ne morem sprijazniti.

Odkar sem nekoliko mesecev navezan na središče Slovenije, vleče me vedno vun, na periferije, kjer se bije boj z nasprotniki naše narodnosti, kjer je najti še prave naudušenosti, ki človeku ogreva srce, kakor je to bilo zdaj zopet v Gelovci. Tu ni bilo razločka mej duhovsko in posvetno ali kmetško sukno, jedna misel navdajala je vse, složno radovali smo se in slavili spomin nepozabnega nam očeta koroških Slovencev. Lepa prilika mi je bila to leto spoznati življenje naroda slovenskega ob periferijah, spomladi na obalih jadranskega morja mej čilimi čuvarji sinje Adrije, potem po leti na drugi skrajni meji Slovenstva v potujčenem Mariboru in pozneje v prijaznem, če Bog da v nedaljni bodočnosti slovenskem Celji, zdaj pa v nekdanjem našem a zdaj tudi potujčenem Celovci.

Treba je človeku, da poleti semtertja vun iz Ljubljanske megle, da se nauduši za daljni boj, a ne za domači boj in prepir, kateri žalibog tako bujno cvete in kali v našem središču, kjer črv

nestrpnosti nekaterih krogov razjeda najbolji mozeg narodove moči. Zdvojil bi človek nad boljo bodočnostjo naroda našega, če bi ga ne tolažilo vsaj to, kar vidi po drugod, kjer se še ni ugnjezdil pogubni črv razpora in se tudi ne bode, ako je Božja volja. Ne bodem govoril na dalje o slavnosti — poudariti sem hotel samo blagodejni upliv, katerega je učinila posebno na nas udeležnike s Kranjskega, ker nas je preverila, da tam za gorami naša reč še ni izgubljena, da je pa živa potreba, da se pogosto spominjamo zapuščenih bratov.

Bolj ko kedaj sem se zopet prepričal, kako neobhodno potrebno je misliti na to, da prihodnje leto v poletnem času, ko je ogromna udeležba omogočena vsem, priredimo kako večjo narodno slavnost v kateremkoli kraju na Koroškem. Uspeh nje bode gotovo sijajen in dolgotrajen. Ne pustimo torej iz oči te misli, dokler se nam ne uresniči.

Snežena odeja, ki je pokrila zemljo, prinesla nam je mraz, a ni dolgo trajal, za njim prišel je topli južni dež, ki nam je spremenil mestne ulice v prava jezera, iz katerih gledajo snežene gore. To je prava pravcata Ljubljanska „pljunderca“ ali bolje rečeno že prava „pljundra“, po katerej nam

Da bi i Vam zasinuli srečnejši dani,
Na kojih postanek je deloval naroda sloveči sin!
Bralno društvo Kostanjeviško.

Ljubljana. — Milim bratom, koroškim Slo-
vencem, ki imajo sokolsko oko za nevarnosti, ki jim
preté, sokolski pogum v boji z brezobzirnim nasprot-
nikom in sokolski vzlet in naudušenje za narodne
svetlinje, kliče iskreni: Na zdar!

„Ljubljanski Sokol“.

Hribar, starosta.

Ljubljana. —

Za rod in dom pogumno naprej!

Uzor naj vsem bo rajni Andrej!

Ignacij Žitnik,

vsled bolezni zadržan.

Maribor. — Iskrenemu rodoljubi in odlič-
nemu boritelju za pravice Slovencev na Koroškem,
Andreju Einspielerju, čast in slava! Živelci zbrani
rodoljubi, živeli bratje Slovenci na Koroškem!

Mariborska čitalnica.

Novo mesto. — Slava spominu neustrašji-
vega prvoboritelja Andreja Einspielerja! Njegov duh
naudihuj nas v boji za naše pravice! Njegove ča-
stilce pozdravljajo iskreno in kličejo: Živio sedanji
voditelj Gregor Einspieler!

Vaši rojaki:

Dr. Poznik, Ambrus, Einspieler,
dr. Kraut, Andrejček.

Novo mesto — Slava Andreju! Živelci ča-
stitelji Einspielerjevi!

Krivčev, Toman z družino.

Zagorje. — Slava Einspielerju! Slava nje-
govim častilcem! Pozdrav koroškim Slovincem!

„Zagorski Sokol“.

Zagreb. — Narod, časteč svoje zaslužne
može, čuva si sveti ogenj naudušenja in požrtvo-
valnosti, budi si energijo za vsestransko produktivno
delo v življenja teški borbi, kakor se složno borite
posebno Vi, koroški Slovenci, tako uspešno, drugim
v primer in v vzpodbujajo, hodeči po potih slavnega
Andreja. Bog živi Vas in vse brate, ki so prihteli
k lepi slavnosti sloge in dejanske ljubezni!

Celestin.

Pismene pozdrave poslali so:

S Krka č. g. Fran Grafenauer.

Iz Ribnice na Pohorji pa za tamošnje
bralno društvo: gg. L. Strajhar, J. Vran,
Fil. Miklavc in Peter Miklavc.

Ptujske čitalnice pozdrave izročil je
g. mag. farmacije J. R. Hočevvar, ki je bil kot
nje zastopnik pri slavnosti navzoč.

V duhu pa so bili gotovo mej nami še mnogi
drugi domoljubi, akopram se neso posebej prijavi-
li. K—č.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. decembra.

Rteger

udeleži se le dveh prvih sej državnega zbora, potem
pa odpotuje v Italijo, da se odpočije od hudih par-
lamentarnih naporov. Iz Italije se najbrž v januarju
še ne vrne in se torej ne udeleži zborovanja de-
želnega zbora po božiči. Ko se povrne iz Italije,
bode najbrž odložil svoja mandata in se ne bode
več udeleževal političnega življenja.

je korakati. Kdaj se je iznebimo, Bog sam vedi,
vender pa se za trdno nadajamo, da do bodočega
tedna nam jo bode dež do dobrega opral izpod nog.
Malo pripomogli bodo morda tudi nasi hišni gospo-
darji, če ne bodo raji čakali, da vse skup zopet
zmrzne, in bode treba s krampi in motikami ko-
pati, kar bi se zdaj dalo z lahka odpraviti z lopa to
in z metljo.

S početka, ko je zapadel sneg, zdelo se mi je,
da so razvijali hišni gospodarji, oziroma od njih
najeti ljudje, vse hvale vredno skrb za osnaženje
trotoarjev, ali kmalu sem se preveril, da Slovenec
ni vztrajen, opešala je ta lepa naudušenost za od-
pravo snega in v mnogih krajih kažejo se nasledki
te malobrižnosti, katere ne morem odobravati.

Koliko časa bode trpelo, da bode par mestnih
voz in delavcev moglo pospraviti sneg vsaj iz glav-
nih ulic, če se ne skliče skupaj „črna vojska“, da
nas reši te bele, ali bolje rečeno umazane sive ne-
snage — to je zagonetka, katere si ne drznem
razrešiti. Zdi se mi tudi nepotrebno, ker kakor
čujem, je že izšel ukaz za mobilizacijo imenovane
črne vojske. Sicer pa je tudi večina hišnih gospo-
darjev v teku današnjega dne storila svojo dolžnost

Kulturni boj na Ogerskem.

Kakor se napoveduje, začne ogerska duhov-
ščina hud boj proti vladi, pa tudi proti grofu Ap-
ponyi-u. Glasila duhovščine izjavljajo, da je sedaj
sprava nemogoča, ker ministerske naredbe naspro-
tujejo naukom katoliške cerkve. Kardinal Simor
poslal je v Rim obširno izvestje in, kadar pride od-
govor iz Rima, začne duhovščina borbo proti vladi
Ogerskih Slovanov pa ta borba malo briga, ker je
duhovščina bila dosedaj ravno tako nasprotna Slo-
vanom, kakor vlada. Zaradi tega Slovani najboljše
store, če se za to stvar malo zanimajo, naj se le
Madjari sami ravšajo mej seboj.

Kodifikacija zakonskega prava na Oger- skem.

Ogerski minister pravosodja izdeluje sedaj
načrt zakona, s katerim se na novo uredi zakonsko
pravo na Ogerskem. Obligatoričnega civilnega za-
kona še sedaj ne mislijo uvesti, temveč bode še
nadalje duhovščina sklepala zakone, če sta ženin in
nevesta istega veroizpovedanja. Če pa nesta iste
vere in bi duhovščina delala kake ovire, bode se
pa smel skleniti civilni zakon. Zakone ločiti bodo
pa smela le civilna sodišča.

Vnanje države.

Porta in patrijarhat.

Nasprotje mej Porto in patrijarhatom še ni
poravnano. Turška vlada je patrijarhatu zopet na-
znanila, da je pripravljena v nekaterih zadevah pri-
jenjati, toda patrijarh še ni zadovoljen. On vsekako
boče zagotovilo, da se ne bodo imenovali nobeni
novi bolgarski škofje in pa, da se bolgarski duhov-
ščini naroči, da mora nositi drugačno obleko, kakor
drugi pravoslavni svečeniki. Porta pa v tem oziru
neše ničesar prijenjati.

Grki so zadnji čas priredili več demonstracij
proti Porti. Teh demonstracij se pa ne udeležujejo
le turški podložniki grške narodnosti, temveč tudi
Grki iz kraljestva. Večkrat je poslednjih več, nego
prvih. To je pa dalo povod Porti, da je naznanila
velevlastem, da bode iztirala tuje podložnike, ki bi
se udeleževali taci demonstracij. S tem je najbrž
naredila konec vsem demonstracijam.

Organizacija ruske tajne policije v ino- zemstvu.

Francoski list „Matin“ priobčil je dopis iz
Peterburga, v katerem se opisuje organizacija ruske
tajne policije v inozemstvu. Ruska vlada ima v
Evropi neko mejnarodno policijo, ki strogo nadzo-
ruje delovanje ruskih nihilistov. Ta policija je raz-
deljena v štiri brigade: Berolinsko, Pariško, Lon-
donsko in Curiško. Načelnik jej je ruski generalni
konzul v Berolinu. Ruski veleposlaniki nemajo s to
policijo ničesa opraviti. Ta policija se tudi nikdar
ne obrača do ruskih diplomatičnih zastopov, ima
pa zveze s policijo dotičnih držav. V Berolinu,
Londonu, Parizu in Curihu ima ta policija podna-
čelnike in po 24 do 30 tajnih policistov, ki skušajo
izvohati, kaj delajo nihilisti. Ti tajni policisti so
zasedili, da v Parizu delajo nihilisti bombe.

Reforma šolstva v Prusiji.

Dnē 4. decembra snide se v pruskem učnem
ministerstvu konferenca o srednjem šolstvu. Otvoril
jo bode cesar, predsedoval posvetovanjem pa učni
minister. Pri tej konferenci bode gotovo živahen
razgovor o tem, ali naj se še nadalje ozira bolj
na humanistične predmete v srednjih šolah, ali naj
se pa odmeri več časa realističnim.

Parnell.

Morley oporeka, da bi bil v imenu Gladstona
1889. leta Parnellu ponudil irsko tajništvo. On je
le hotel vedeti, ali Parnell ostane pri svojem sklepu
iz 1880. leta, da pod angleško vlado ne vsprejme
nobenega mesta. Morley-jeva izjava je pa nekako
čudno zavita, in vse kaže, da je v tem nekaj res-
nice, kar je trdil Parnell. Seveda naravnost ponujali

in se je nadejati, da jo store tudi oni, ki so se
dozdaj še obotavljali.

Kakor se mi poroča utegne se zgoditi na
spodnjem delu Poljan morda v bližnji bodočnosti
važna sprememba v posestvu, katero je nekaj bilo
last rodbine Korenove in je zdaj v rokah vrlega
mladega narodnjaka. Javno mnenje zavzema se za
to, sicer privatno zadevo, v toliko, da se izreka
želja, naj bi se gledalo od merodajne strani na to,
da si mesto pridržijo dotični prostor za cesto, katera
bi peljala iz Poljan do nove deželnoqrambovske
vojašnice. Ako se pomisli, da od cesarja Franca
Jožefa trga pa doli do živinozdravnišnice ni nobene
poti, ki bi vezala Poljane z novo zgradbo, okolu
katere se bode z časom gotovo zidalo še več drugih
poslopij, je treba misliti resno na to, da se pridržijo
za novo cesto potrebni svet. Ako posestvo preide
v neke gotove roke, goditi se utegne tako, kakor
razširjeni cesti za gradom, katere najlepši kras je
nek „zob“, ki dela vso čast istemu, ki ga je pro-
uzročil. Zatorej kličem kot zastopnik javnega mne-
nja: „Videant consules!“

Čez dlje časa prišla mi je zopet v roke jedna
številka zloglasnega hujskalnega, po renegatu Do-

mu tega mesta neso, ker ga liberalci tedaj še neso
mogli oddati, ker neso bili v večini.

Dopisi.

Iz Šoštanja 28. novembra. [Izv. dopis.]

Tužno, a istinito! Pri nas v Šoštanji je slepa za-
grizenost prišla že tako daleč, da so začeli naši
nasprotniki posluževati se nečloveških sredstev. Ne
najdeš več zabavljanja z besedami, temveč koj bo-
denje z nožem — da — prišli smo tako daleč,
da si nesmo več življenja svesti. V nedeljo zvečer
stal je miren fant, Klemenčič, ki živi duši nič ne
stori, pred vratmi svojega gospodarja, ko pride
mimo njega neotesan pobalin, stopi k njemu in mu
brez vsacega uzroka porine nož v prsi, rekoč —
Ti si tudi tak hudič! (slov.) Če bi dotični fant ne
bil roke slučajno držal na prsih, dobil bi rano na
srčno stran, tako mu je pa samo roko prerezal.
Isto nedeljo napali so Frana Woschnagga delavci
iz Šoštanja gredočega g. Smolnikarja iz Zavodnja.
Od kod to prihaja, se boste hitro prepričali, a go-
spoda, kar je preveč, je preveč. Jelite, rekli boste,
kje pa je občina, ki ima skrbeti za red. Žal, take
občine pri nas nemamo, kajti občina, trg Šoštanj,
ima z drugimi bolj važnimi rečmi opraviti. Ona
mora v prvi vrsti skrbeti, da se naš trg ohrani
majki Germaniji in ne pride v roko domačinom
Slovincem. Sedaj ima že par tednov „silno veliko“
posla z ustanovitvijo svoje „Sparkasse“, katera naj
služi proti naši posojilnici. No, pravila so že po-
trjena, treba še samo ljudij, ki hočejo denar vzeti,
kojega bodo dali Franz Woschnagg, Celjski Rakusch
in Negri vrh Pitscherja in drugih. V drugi vrsti
ima občina veliko posla s pobiranjem podpisov za
šulferajnsko šolo. Od župana pa do občinskega re-
darja letajo od hiše do hiše pobirajoč taci pod-
pisov. Podpisati mora vsak — hočeš — nočeš —
moraš, če ne z lepim, pa s hudim. Kdo torej naj
še skrbi za red. Ni res! naj si ti Slovenci za svoje
varstvo sami najmejo redarja, ta ima sedaj druge
reči opraviti. Oni morajo dobiti za osemdeset otrok
podpisov, kakor se je občinski trojci v Gradcu
naročilo. Da je toliko podpisov pri našem, še de-
loma nevednem ljudstvu dobiti lahko, je umevno.
Če ne pojde drugače, bodo neki vsi nemčurji še
sami sebe upisali, da se bodo vsaj za največjo silo
nemški naučili —, da bodo vsaj njihova krstna
imena pravilno pisati znali. Nedavno rekel je neki
bahač: „A was, in zwei Monaten haben wir schon
zwei deutsche Lehrer und keinen windischen mehr,
dann ist alles deutsch.“ O ti, pomilovanja vredno,
ubogo srotlje veš, kje si doma, veš, od koga živiš?
Jedino od Slovencev. Kmalu bodeš rekel, da si slišal
polže žvižgat in videl travo rasti v svoji neizmerno
kunštni filozofiji. Vi bi radi vse Slovence v žlici
vode potopili. Tudi pri tem igra občina prvo ulogo.
Tožimo jih tako dolgo, da jih spravimo, to je ob-
čine gaslo — ima li uzrok za to ali ne, to je vse
jedno. Tako tožila je tudi občina na povelje Frana
Woschnagga dva naših učiteljev slavnemu okraj-
nemu šolskemu совету. Pri strogi preiskavi se je
vender pokazalo, da sta učitelja nedolžna in se
vsled sklepa slavnega okrajnega šolskega совета ne
kaznujeta. A kaj stori občina? Na to skuje tožbo,
katero odpošlje direktno na visoki deželni šolski
sovet, od katerega pride ukaz, da ima celo stvar

brniku v Celovcu luč dneva zagledajočega lista
„Freie Stimmen“. Ker pa taki možje neso toliko
resno v poštev jemati, da bi se bavili z njimi nad
črto, privoščim si ga malo tu doli. Da bode kar
mrgolelo strupenih pušic, tega bil sem za trdno
preverjen, ko sem videl, kako sijajno se je obnesla
slavnost v spomin Einspielerja, onega moža, o ka-
terem so zaslepljeni koroški Nemci verujoč podlim
renegatskim dušam, vedno trdili, da on in par
Kranjcev naredili so vse slovensko gibanje. A pri
vsakej priliki prepričajo se o nasprotnem, za to pa
skušajo z zvijačnimi lažmi prikrivati svetu resnico.
Niti na praktičnem gospodarskem polji, ki s poli-
tiko nema prav čisto nič opraviti ne privoščili bi,
da gre po njih glavi, ubogim svojim slovenskim
sodeželanom pouka v materinem jeziku. Kdor ne
razume nemški, ta naj ostane neveden in neumen,
kakor njih koroški „jodel“.

Cel uvoden članek posvetil je jedino temu, da
je minister poljedelstva ukazal tajniku kmetijske
družbe kranjske, da je predaval slovenskim
kmetiskim gospodarjem slovenski, kar je vender
povsem naravno. „Malo uslugo“ imenuje to, katero
je miuister storil svojim „prijateljem“, ki se sem-

g. glavar še jedenkrat preiskati ter dotične zapisnike deželnemu šolskemu совету uposlati, kar se tudi stori. Dragi! čuj in strmi. Občina, oziroma Franz Woschnagg dá za pričo samega sebe in kompanijo svojih delavcev. Predno idejo v pisarno h glavarju jim pove, kaj in kako naj govore. Faktum in brezkraina nesramnost je, kar bomo, če treba s pričami dokazali, da je svojemu delavcu Strebarju rekel, idi notri in reci, da sta učitelja pri zadnjih volitvah od hiše do hiše letala in agitirala — se ni treba nič bati, saj ne pojde na prisego!!! Gospôda, kaj porečete na to — je li to posel občinski, je to ona odlična stranka, ki hoče s svojo poštenostjo veliki zvon vleči? Ne — to ne gre. Prosimo torej s tem meročajne kroge, opozorjujoč jih na to preiskavo, da tega ne pusté in protestujemo proti vsaki kazni teh dveh učiteljev. Mi nečemo nobenega zagovarjati, a vse, kar je prav. Baš ta dva učitelja postopata v šoli in zunaj šole popolnoma korektno in nihče jima ne more ne najmanjše stvari predbacivati. Če bi pač druga dva tudi bila taka, bili bi srečni! Opozarjamo na to pa tudi g. preiskovalnega glavarja in visoki deželni šolski svet, da se vesta ravnati. Od dotičnih učiteljev pa zahtevamo, da uprav sedaj ne silita iz Šoštanja, kajti dokler bosta tako postopala kakor do sedaj, tako dolgo jima živ človek nič ne more storiti.

Domače stvari.

— (Državni zbor) se jutri zopet otvori. Deželni glavar dr. Poklukar in večina slovenskih državnih poslancev odpeljali so se danes na Dunaj.

— (Novi predsednik okrožnemu sodišču Celjskemu,) g. dr. Gertscher, vsprejel je včeraj vse konceptne uradnike okrožnega sodišča, katere je mej drugim opominjal, naj bodo strogi in objektivni sodniki in naj se najskrbneje ogibajo narodne pristranosti in agitacije.

— (Žalostno!) Dobili smo danes doposlano dopisnico s prav masnim poštnim pečatom „Unter Schischka“. Ponemčevanje poštnih pečatov se torej dosledno nadaljuje, da bode tudi dopisovanje in občevanje samo nemško, zato že skrbje gospodje à la Corá, ki slovenski prav nič ne znajo.

— (Dr. Holub,) ki danes predava v Gradci, pride v Ljubljano jutri popoldne s poštnim vlakom. Deželni odbor kranjski je z ozirom na znanstveni smoter predavanja vsled prošnje mestnega županstva, na katero se je bil obrnil dr. Holub zaradi dvorane, prepustil redutne prostore brezplačno. Pričakovati je, da bode osvedočilo tudi občinstvo živo svoje zanimanje z obilno udeležbo.

— (Tovorni promet je ustavljen) za dva ali tri dni na državni železnici mej Ljubljano in Trbižem in mej Pontebo in Glandorfom.

— („Vrtec.“) Časopis s podobami za slovensko mladino izdal je 12. letošnjo številko. Vsebine: Sinica činžara. (Alojzij K. Sežunov.) — Dve žrtvi. (M. Šašel.) — Pankracij. (Prosto po ruskem spisal F. G. Podkrimski.) — Zimska pripovedka. — Muhe. — Le moli, o dete, le moli! — Na sveti večer. — O Vojteški in Jurijčku. — Pravljice o morji. — Vas. — Listje in cvetje. — „Vrtec“, ka-

tertja začno kujati, ter trdi, da je to „narodno demonstracijo“ minister uprizoril, ker ni dovolj poučen itd. No seveda, on naj bi se poučeval v predalih lažnjivega renegatskega organa, ki kar mrgoli golih laži in hujskalnega klevetanja, da se tudi pravično misleč Nemec mora z gnjusom odvracati od takega počenjanja.

Ker je tudi poslanec Hock stavil interpelacijo o tej zadevi, in je govor na raznih mestih lista o tem, vidi se, kako zagrizene Nemce in renegate, ki trobijo v njihov rog jezi ta „mala usluga“. No potolažite se, navadili se bodele s časom že še polagoma „večjih uslug“. Za ta pot pa smo popolnoma preverjeni, da je bila slavnost Celovška „in der kern-deutschen Stadt Klagenfurt“ katero imenujete „tabor“ mit einem landwirthschaftlichen Mäntelchen“ pravi strel v centrum, kajti takoj poskočil je kvišku pajac Doberniki. Neizmerno možica jezi, da ni mogel nabujskati treznih Celovčanov do tacih surovosti, kakoršne so uganjali Pliberški Krähwinkelji, katere seveda on kuje v zvezde. Če so pa „unsere windischen“, kakor vi imenujete koroške Slovence, razumeli „novoslovenščino kranjskega apostola“ zato si ne belite praznih vaših glav. Preočitno ste pokazali, da svojim lažem sami ne verujete, od tod Vaša strupena jeza. A hasver II.

terege prav toplo priporočamo, stane za vse leto 2 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr.

— (Akad. društva „Slovenija“ na Dunaji) odbor se je vsled dopolnilne volitve, katere se je vršila pri zborovi seji dne 22. novembra t. l. deloma promeni, tako da je sestavljen sedaj v nastopnem redu: Predsednik: Lavoslav Batič, slušatelj prava; podpredsednik: Jakob Žmavec, slušatelj phil.; tajnik: Fran Prosenec, slušatelj phil.; blagajnik: Fran Regally, slušatelj prava; knjižničar: Josip Malerič, slušatelj med.; arhivar: Fran Jan kovič, slušatelj med.; odbornik: Božidar Tomšič, slušatelj prava. Namestnika: J. Polenšek, slušatelj prava in A. Pavlin, slušatelj na živinozdravniškem zavodu. Revizorji: F. Gorup, slušatelj prava; A. Furlan, slušatelj prava; D. Zakrajšek, slušatelj med.

— (Književnost hrvatska) razvija se jako lepo. Izmej novih proizvodov navajamo naslednje knjige: 1.) Sbirka zagonetaka. Priredio Marijan Vuković, kr. županijski šolski nadzornik. — Cena 50 kr. Knjiga obsega na 111 str. 1647 zagonetaka, potem „pitalice“, „dosjetljivice“ in „računeske“. Dobiva se v „Dionički Tiskari“ v Zagrebu. Jednaka zbirka bila bi tudi v Sloveniji zelo umestna. 2.) Andersenove izabrane priče za mladež. Ukrašena sa mnogo slika. U Zagrebu. Knjižara Dioničke tiskare 1890. 143 str. Cena 80 kr. 3.) Tri mušketira. Historički roman Alexandra Dumasa. S franczezkoga preveo M. Lovrenčević. Tisak i naklada Scholza i Kralja u Zagrebu. 7. zvezek. Cena 30 kr.

— (Zrcalo za ogledovanje pušek,) katero je izumil naš rojak gosp. nadporočnik Fridolin Kaučič, uveli so za svoje vojske: kneževina Bolgarska, kraljestvo Siam in ljudovlada Chile. Te države oborožile so svoje vojake s Mannlicherjevimi, v mestu Steyer izdelanimi puškami, za katere je tako zrcalo (Visitier-Spiegel) neobhodno potrebno.

— (Konjarski odsek) c. kr. kmetijske družbe je imel dne 26. m. m. sejo v žrebčarni na Selu, da je ukrenil razdelitev cesarskih žrebcev po postajah l. 1891.

— (Nova podružnica) c. kr. kmetijske družbe se je ustanovila dné 23. m. m. v Šmartinu pri Litiji, in sicer za litijski sodni okraj. Predsednik novi podružnici bode gospod Ignacij Zore. Podružnica šteje že sedaj blizu 40 udov.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri drugi ponedeljski obravnavi zatožen je bil Lovro Mlakar, 58letni postopač, doma iz velike Lačne, hudodelstva tatvine. Zatoženec prišepa na brglji v sodno dvorano, ker mu leva noga ne služi. Na vprašanja, kakšen obrt ima, odgovori, da malo dela, malo pa prosjači. Kaj da dela, tega ne vé povedati. Štirinajstkrat je bil že kaznovan zaradi tatvine, goljufije in celo zaradi hudodelstva rop in to v Trstu, Ljubljani, Celji, Kamaiku in pri drugih sodiščih in prebil je tudi tri leta v prisilni delavnici Ljubljanski. Zaradi hudodelstva rop bil je obsojen na šest let teške ječe. Mlakar kradel je krave, ovne, jagunjata, železne verige, srajce, raztrgane hlače, perilo, srebrne ure in molitvene knjižice, dasi sam citati ni znal. Zadnje tatvine izvršil je dne 11. julija t. l. v Žalni v Kamniškem okraju. Ukral je posestniku Šimnu Hladniku iz zaprte škrinje dve žepni srebrni uri in par novih škorenj, kmalu potem pa v Podsmerečji v brdskem okraju ko je zlezal skozi okna sosedne hiše v stanovanje Lovra Berganta in ukral iz zaprte škrinje 10 rut, nekaj srajc, perila in molitvene bukvice. Zatoženec pravi, da je bil za to, kar je ukral, že dosti preveč zaprt, saj vse vkupe ni bilo vredno 100 gld. Posebno naglašja Mlakar, da cela tri leta ni imel s sodišči ničesar opraviti, kar pa predsednik g. Kočevar raztolmači s tem, da je morda kral Mlakar v drugih krajih, kjer ga neso zasačili, in če so ga, da ni razvidno iz zapisnikov, ki so na razpolaganje. Jako oblastno Mlakar tudi zatrjuje, da je danes zadnjikrat pred sodniki. Porotniki so potrdili krivdo zaradi zadnjih dveh tatvin, dalje, da je Mlakar ukral iz zaprtih škrinj nad 5 gld. vrednosti in da je tat iz navade. Sodišče ga je obsodilo na pet let teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom. — Pri tretji obravnavi zatožen je bil kmetijski fant Janez Nabergoj iz Lož pri Vipavi, hudodelstva uboja. Dne 17. avgusta sprla sta se brata Janez in Fran Nabergoj z bratom Maksom, ker poslednji ni prišel na travnik kositi, to pa zato ne, ker je moral voziti tlako. Ko pride Maks Nabergoj na travnik, udaril ga je brat Janez z grabljami po glavi in nesla sta potem oba brata svojega ranjenega brata

Maksa domov. Bolehal je sedem mesecev in po operaciji v Tržaški bolnici umrl. Zatoženec dejanja ne taji, pravi pa potem, ko ga zagovornik dr. Krišper vpraša: da, ko mu je brat Maks pretel z vilami, je le hotel odbiti vile, a da se mu je udarec ponesrečil. Zagovornik nasvetuje porotnikom, katerim se je stavilo samo jedno glavno vprašanje, naj zahtevajo še dodatno vprašanje, da zatoženec proti svojemu bratu Maksu ni ravnal v sovražnem namenu. Porotniki sicer neso ugodili nasvetu zagovornika, zanikali pa so jednoglasno njim stavljeno vprašanje in Janez Nabergoj je bil zatožbe oproščen. — Pri prvi obravnavi dne 2. decembra, kateri je predsedoval deželnega sodišča svetnik g. Plešk o, votanta pa sta bila deželnega sodišča svetnika Martinak in dr. Patier, zatožen je bil France Korenčan, kmetski posestnik z Brezovice hudodelstva teške telesne poškodbe. Dne 26. oktobra l. l. prišel je zatoženec iz vasi Kamnik pri Preserji v neko gostilno na Rečici. Tepsti se je začel v krčmi z Janezom Mazijem, zgrabil ga za vrat in obraz in mu pohabil desno oko tako, da je Maziju vid uničen in tudi vid na levem očesu zelo oslavljen. Korenčan vse dejanje taji, kajti, kakor pravi, pil je toliko „šnopsa“, da ni vedel, kaj se je zgodilo prejšnji dan in še le v jutro drugoga dne slišal je o vsem tem. Priče izpovedujejo, da je poškodovani Mazi napadel Korenčana in da se je le-ta moral braniti. Zdravniki izpovedo, da je vsled udarca Maziju vid na desnem očesu popolnoma uničen, a tudi vid na levem očesu oslavljen. Porotnikom se stavi petero uprašanj. Prvo: Ali je Korenčan hudodelstvo v istini izvršil in poškodoval Mazija? Drugo: Ali je vsled tega Mazi zgubil vid na desnem očesu? Tretje: Ali je vid na levem očesu tudi za zmirom oslavljen? Četrto: Ali je izvršil zatoženec dejanje v popolni pijanosti? Peto: Ali je zatoženec pijanost svojo sam zakrivil? Zagovornik dr. Hudnik predlaga: Ker so pri obravnavi priče izpovedale, da se je Korenčan le branil pred napadi Mazijevimi, naj se porotnikom da še jedno uprašanje: Ali se obtoženec ni poslužil opravičenega silobrana? Sodišče ugotovi nasvetom dr. Hudnika navzlic državnega pravdnika ugovorom in objavi sklep, da se je stavilo še šesto uprašanje: Ali je bilo dejanje zatoženčeve silobran? in sedmo uprašanje: Ali ni zatoženec prekoračil meje silobrana? Državnega pravdnika zastopnik g. Eckl naznani vsled tega sklepa, da si pridržuje pritožbo ničnosti. Ko je državnega pravdnika namestnik g. Eckl utemeljil svoje predloge, da se zatoženec krivim spozna, so porotniki po izbornem, skoro jedno uro trajajočem zagovoru g. dr. Hudnika prvo glavno uprašanje zanikali. Vsled tega odpalo je ostalih šest uprašanj in sodišče je oprostilo zatoženca hudodelstva teške telesne poškodbe, za katero je kazni od 5 do 10 let.

— Pri drugi tajni obravnavi bila sta zatožena čevljarska pomočnika Josip Črne in Matej Koder iz Ljubljane hudodelstva spolskega posiljenja. Obsojena sta bila vsak na osemnajst mesecev teške ječe, poostrene vsak mesec s postom.

— (V Trstu) končala se je včeraj po tridnevni obravnavi pravda proti grofinji Badini, katere je svojo 14letno pastirko tri leta na vse možne načine mučila, po glavi tolkla in tepla, tako da je uboga deklica vsled muk, tepeža in stradanja umrla. Priče pripovedale so grozne podrobnosti o krutosti grofinje. Porotniki so vsa vprašanja soglasno potrdili in grofinja Badini bila je obsojena na šestnajst let teške ječe.

— (Pri žrebanji Windischgrätzovih srečk) dne 1. t. m. zadela je glavni dobiček 20.000 gld. št. 23.946, po 1000 gld. zadeli sta številki 59.788 in 73.176.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 2. decembra. Po nadvojvode Frana Ferdinanda naročilu naznanilo je upravnništvo nadvojvode graščine Konopist odboru za deželno razstavo, da bode postavilo svoj posebni paviljon.

Marseille 2. decembra. Policija prijela nekega Rusa, ki se Bao imenuje. Mislili so, da je to Padlevski, a fiziognomija se ne ujema. Vjetnik pravi, da pričakuje denarja od nekega v Parizu živečega ruskega grofa. Preiskovalnemu sodniku zdela so se ta pojasnila nezadostna in obdržal ga je v zaporu.

London 2. decembra. Danes zjutraj bila je jako burna seja nacionalističnih poslancev. Pristaši Parnellovi dolžili so nasprot-

nike, da nesramno postopajo in da Dillonu pošiljajo neresnične telegrame.

Novomesto 3. decembra. Včeraj zvečer se je napravila profesorju Šukljeju odhajajočemu na Dunaj, za imengod sijajna baklada in serenada ssodelovanjem požarne brambre in meščanske straže.

Carigrad 3. decembra. Sultan odgovoril na armenskih dostojanstvenikov adreso, da goji vedno iste simpatije za Armence. Zadovoljen je na tem pojavu zvestobe in upa, da bodo podpisatelji adrese zapeljance spravili na pravi pot nazaj.

Washington 3. decembra. V letnem izveščju kongresu opaza državni tajnik Windon, da bode morda potrebno, preurediti novi tarifni zakon. Predno se poskusijo temeljite preuredbe, treba počakati, kako se bode zakon obnesel. Vrednost vnanje trgovine v preteklem finančnem letu je najvišja, kar se jih je doslej doseglo.

Razne vesti.

* (Lev Tolstoj.) Slavni pisatelj „Vojne in Mira“ in „Ane Kurenine“, ki je bil nevarno zbolel, je srečno ozdravel. V zadnji bolezni se je pisatelj obrnil do zdravnikov, če tudi jih v „Krajcarskoj sonati“ hudo napada. Zdravil ga je Talski zdravnik dr. Rudnev. Zbolel je bil grof zaradi tega, ker je užival preteško hrano. Jedel je le kmetško hrano, črn kruh, krompir i. t. d., kar pa grofovski želodec ni mogel prenašati.

* (Evropsko vojno brodogradnje.) Francoski poslanec Gerville Reache primerjal je nedavno v francoski zbornici, kako so pomnožile evropske velevalisti svoje vojno brodogradnje v zadnjih 20 letih. Rusija pomnožila je število vojnih ladij od 126 na 285, Angleška od 378 na 630, Italija od 74 na 271, Avstrija od 69 na 126, Nemčija od 47 na 288, Francoska od 405 na 431. Primerno najmanj je torej pomnožila število vojnih brodov Francoska.

* (Ludovik Košut.) „New-Yorkes Times“ priobčile so pismo sestre Košutove gospe Ruttkay, ki v najtemnejših barvah slika revščino svojega brata. Košut je bil sicer nekaj malega prištedil in uložil v hranilnice, kar je pa potem izgubil. V pismu pravi: „Srce se mi krči, če pomislim, da 89letni starček, ki hrepeni po miru, mora po 7 do 8 ur na dan delati, da se preživi. Košut pričakuje,

da se zboljša njegov položaj, če se oglasi več novih naročnikov na četrti zvezek spominov njegovih.

* (Lepo volilo.) V Quedlinburgu umrli gospodarski svetnik Dippe volil je okrog milijon mark na dobrodejne in občnokoristne namene. Meji drugim volil je svojim uradnikom 400.000 mark, svojim delavcem pa 435.000 mark.

* (Princ-vladar bavarski Luitpold) dopolni v marci prihodnjega leta svoje 70. leto in so se že začele priprave za velike slavnosti, ki bodo ta dan.

* (Potovanje pevcev v Carigrad.) Dunajsko moško pevsko društvo pojde prihodnje leto v Carigrad in bode ondu prirejalo koncerte.

* (Samoumor odvetnika.) V Kitzbühelu je dne 25. m. m. odvetnik dr. G. A. Klas skočil s strehe neke kočje na tlak v trenutku, ko ga je hotela prijeti žandarmerija zaradi nepravilnega gospodarstva z denarjem. Poškodoval se je močno in odnesti so ga morali v bolnico.

* (Milijonar kot novelist.) Ameriški leposlovni list naprosil je milijonarja Valdorfa Astorja, da naj mu spiše povest, ki bode obsegala 12.000 besed. Za vsako besedo plača uredništvo 5 cent. nagrade. Milijonar je ponudbo vsprejel in boče nagrado porabiti za dobrodelne namene.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih. (161-8)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

2. decembra.

Pri **Malič**: Herzl, Puschner, Schwarzer, Pass z Dunaja. — Grof Auersperg iz Črnomlja. — Klun iz Kamnika. — Leban, Abeles iz Trsta.

Pri **Stonu**: Wagner, Goldschmied, Backbaum, Dietrich z Dunaja. — Gartner pl. Romansbrück iz Brna. — Verbič iz Borovnice. — Detela, Zenkl iz Beljaka. — Koječ iz Postojne. — Pečnik iz Koprivnice. — Ivančič iz Pazina. — Barvig iz Grada.

Pri **avstrijskem cesarju**: Zupan iz Kamnegorice. Pri **bavarskem dvoru**: Globočnik iz Trsta.

Pri **južnem kolodvoru**: Goliaschek iz Gorice. — Hrischarschek iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nébo	Mo-krina v mm.
2. dec.	7. zjutraj	736.8 mm.	0.0° C	sl. jz.	dež.	6.40 mm.
	2. popol.	733.9 mm.	1.0° C	sl. zah.	dež.	
	9. zvečer	730.7 mm.	0.8° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura — 0.6°, za 7.0° pod normalom.

Izkaz avstro-ogerske banke

z dne 30. novembra 1890.

		Prejšnji teden
Bankovec v prometu	442.843.000 gld.	(— 2.775.000 gld.)
Zaklad v gotovini	244.927.000 „	(— 273.000 „)
Portfelj	179.839.000 „	(+ 3.475.000 „)
Lombard	27.534.000 „	(— 207.000 „)
Davka prosta ban		
kovna rezerva	8.974.000 „	(— 996.000 „)

Dunajska borza

dne 3. decembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 88.85	— gld. 88.90
Srebrna renta	83.90	— 88.90
Zlata renta	107.85	— 107.90
5% marčna renta	102.15	— 101.95
Akcije narodne banke	983	— 982
Kreditne akcije	304.90	— 301.75
London	115.15	— 115.20
Srebro		
Napol.	9.12	— 9.12 1/2
C. kr. cekini	5.46	— 5.47
Neuške marke	56.7 1/2	— 56.55
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	131 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	— 45
Ogerska zlata renta 4%		102
Ogerska papirna renta 5%		99
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi		114
Kreditne srečke	100 gld.	184
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	164
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.		217

Zahvala.

Podpisana se čuti prijetno zavezano, zavarovalni družbi

„The Gresham“ v Londonu

in zlasti gospodu generalnemu zastopniku v Ljubljani, **Guido Zeschku**, javno izrekati najiskrenejšo zahvalo svojo za izplačilo znatne zavarovalne vsote z deležem dobička vred po njenem pokojnem možu gospodu Aleksandru Ličanu in najiskrenejše priporočila ta zavod, ki je na najboljšem glasu, vsakemu, ki hoče zagotoviti rodbino svojo

Ilirska Bistrica, dne 29. novembra 1890.

(888)

Jeanette Ličan.

Prof. dr. Koch-a protituberkulno-injekcijske brizgavnice

dobivajo se pri

Albertu Schäffer-ju

na Kongresnem trgu.

(889)

Miklavžev semenj v Litiji

bode letos

v torek 9. decembra t. l.

Županstvo v Litiji

dne 1. decembra 1890.

Župan: Mešek m. p.

(887—2)

Prodajalnica

odda se

(890—1)

v Kravji dolini št. 20.

Koncipijenta

izurjenega v vseh notarskih poslih, vsprejemem pod prav ugodnimi pogoji z novim letom.

Ivan Fischer,

(880—3)

c. kr. notar v Mokronogu.

Dorsch-evo

olje iz kitovih jeter

najčistejše, najsvežeje in najuplívnejše vrste medicinskega olja iz kitovih jeter. Staropreverjeno sredstvo proti kašlju, zlasti pri pljučnih boleznih, škrofeljnih itd. Mala steklenica 50 kr., dvojna steklenica 90 kr.

Bergensko Dorsch-evo olje iz kitovih jeter v trioglatih steklenicah 1 gld. (793—12)

Deželna lekarna „Pri Mariji Pomagaj“

Ludovika Grečel-na

v Ljubljani, na Mestnem trgu 11.

Lekarna
„Pri zlatem držav-
nem jabelku“.

J. PSERHOFER-JA

I., Singerstrasse
št. 15,
na Dunaji.

Kri čistilne kroglice, poprej **univerzalne kroglice** imenovane, znano, lahko čistilno domače sredstvo.

Teh kroglic velja: 1 škatljica s 15 kroglicami 21 kr., 1 zavoje s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovani pošiljavi proti povzetju 1 gld. 10 kr.

Če se poprej pošlje denar, velja s poštnino prosto pošiljati vred: 1 zavoje kroglic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Manj, nego 1 zavoje se poslati ne more)

Prosi se, da se izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne kroglice“

zahtevajo in se pazi na to, da ima napis na pokrovu slednje škatljice imenski počrk J. Pserhofer-ja, kakeršen je na navodilu, kako se rabijo, in sicer v rudeči pisavi.

Ozeblinski balzam J. Pserhofer-ja. 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Trpotčev sok, 1 steklenica 50 kr.

Ameriška maža za protin, 1 lonček gld. 1.20.

Prašek proti potenju nog, cena škatljici 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Balzam za gušo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano pošiljavi 65 kr.

Življenska esenca (Praške kapljice) 1 steklenica 22 kr.

Razen tu imenovanih preparatov so v zalogi vse tu- in inozemske farmacevtske specialitete, objavljene v avstrijskih časopisih, in se vsi predmeti, ki neso baš v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbijo. — Pošiljate po pošti se najhitreje izvršujejo proti predpošiljavi denarja, večje pošiljate tudi proti povzetju zneska.

Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštni nakaznici), je poština mnogo nižja, nego pri pošiljatih s povzetjem. (851—3)

Angleški balzam, 1 steklenica 50 kr.

Fijakarski prsni prašek, 1 škatljica 35 kr., — s frankovano pošiljavi 60 kr.

Tannochinin-pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za rast las, 1 škatljica 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, 1 lonček 50 kr., s frankovano pošiljavi 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bulrich-a. Domače sredstvo proti slabemu prebavljenju, 1 zametek 1 gld.